

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Milana Kučery, Ph.D. a přísedících Františky Princové a Marie Brúnové v hlavním líčení konaném dne 7. září 2021,

takto:

Obžalovaní

I. [jméno] [příjmení]

[datum narození] v [obec], trvale bytem [PSC] [obec] – [obec a číslo]

II. [jméno] [příjmení]

[datum narození] v [obec], trvale bytem [anonymizováno] [ulice a číslo], [PSC] [obec]

jsou vinni, že

ve společném záměru zneužít evropské právo ve smyslu interkomunitárního přenosu daňové povinnosti, po vzájemné domluvě a ve vzájemné součinnosti, se znalostí daňových předpisů a se znalostí trhu s ropným granulátem, s úmyslem získat neoprávněný majetkový prospěch na úkor České republiky, v období nejméně od 1. 10. 2014 do 31. 1. 2016 se vědomě a aktivně zapojili do karuselového podvodu, spočívajícího v nákupu ropného granulátu z různých členských států Evropské unie (tedy bez daně z přidané hodnoty), prostřednictvím účelově vložených společností, které si granulát formálně přeprodaly v režimu tuzemského obchodu, tedy včetně daně z přidané hodnoty, kdy tímto způsobem [právní osoba] [anonymizováno], [IČO] pořídila ropný granulát od společností účelově zařazených do podvodného obchodního řetězce, a to nejméně od společnosti BAU FORM CZ s.r.o., IČ: 29024358, BR Constructivo CZ s.r.o., IČ: 02660598 a PLANTOCHEMIE, s.r.o., IČ: 25373048

a v podaných daňových přiznáních za zdaňovací období říjen 2014 - prosinec 2015 si neoprávněně z takto pořízeného zboží uplatnila nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění, když

deklarovaná zdanitelná plnění nebyla poskytnuta pro uskutečnění ekonomické činnosti subjektu a předmětné zboží pak účelově přeprodala dalším daňovým subjektům v rámci Evropské unie, tedy bez daně z přidané hodnoty v režimu podle § 64 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, jako dodání zboží do jiného členského státu v Evropské unii,

kdy v rámci vytvořeného podvodného řetězce byl ropný granulát pořízován v různých státech Evropské unie prostřednictvím tzv. ztraceného obchodníka, především společností BR Constructivo CZ s.r.o., IČ: 02660598, která neplnila řádně své daňové povinnosti, když podávala nepravdivá daňová přiznání a následně je vůbec nepodala a granulát pořízovala od subjektů zařazených v podvodném řetězci, mezi které patřili i odběratelé [právnícká osoba] [anonymizováno], [IČO], kdy takto pořízený granulát společnost BR Constructivo CZ s.r.o., IČ: 02660598 následně přeprodala jako tuzemské plnění, a to nejméně přes účelově zapojenou společnost BAU FORM CZ s.r.o., IČ: 29024358 [právnícká osoba] [anonymizováno], [IČO], nebo přímo [právnícká osoba] [anonymizováno], [IČO], přičemž společnost BAU FORM CZ s.r.o., IČ: 29024358 využívala jako své dodavatele granulátu i další společnosti z podvodného řetězce, stejně tak i společnost PLANTOCHEMIE, s.r.o., IČ: 25373048, která byla dalším dodavatelem ropného granulátu [právnícká osoba] [anonymizováno], [IČO] a jež také řádně neplnila své daňové povinnosti, když podávala nepravdivá daňová přiznání,

když na vytvoření uvedeného řetězce se podíleli [jméno] [příjmení], jako jednatel a majitel [právnícká osoba] [anonymizováno], [IČO], [jméno] [příjmení], jako zaměstnanec [právnícká osoba] [anonymizováno], [IČO] odpovědný za nákup a případně další osoby,

když [jméno] [příjmení] jménem [právnícká osoba] [anonymizováno], [IČO] zboží formálně zobchodoval, tj. zajistil vystavení příslušných dokladů, jejich zanesení do účetnictví [právnícká osoba] [anonymizováno], [IČO], proplacení faktur a většinu takto získaného zboží obratem administrativně prodal zahraničním daňovým subjektům v rámci Evropské unie, tedy jako plnění osvobozená od daně z přidané hodnoty dle ustanovení § 64 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, přičemž [jméno] [příjmení] obchodoval jménem [právnícká osoba] [anonymizováno], [IČO] za plného souhlasu, v součinnosti a s vědomím jednatele společnosti [jméno] [příjmení], který následně odsouhlasil zahrnutí daňových dokladů z těchto podvodných obchodů do přiznání k dani z přidané hodnoty za [právnícká osoba] [anonymizováno], [IČO] s nárokem na odpočet daně z přidané hodnoty

kdy hlavním účelem výše uvedeného deklarovaného pořízení a dodání zboží - ropného granulátu bylo podvodné vylákání neoprávněného odpočtu daně z přidané hodnoty ze státního rozpočtu na úkor České republiky, kdy za tímto účelem v podaných daňových přiznání k dani z přidané hodnoty [právnícká osoba] [anonymizováno], [IČO] za zdaňovací období měsíce říjen 2014 - prosinec 2015, byl v rozporu s ustanovením § 72 odst. 1 zák. č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, uplatněn nárok na odpočet daně z přidané hodnoty z daňových dokladů za nákup granulátu, a to s vědomím, že společnost je zapojena do daňového podvodného řetězového obchodu a přijatá zdanitelná plnění nejsou poskytnuta pro uskutečnění ekonomické činnosti subjektu, kdy tak byl neoprávněně nárokován odpočet daně z přidané hodnoty z níže uvedených daňových dokladů, a to konkrétně:

1) za zdaňovací období říjen 2014

kdy v přiznání k dani z přidané hodnoty ze dne 25. 11. 2014 za zdaňovací období říjen 2014, podaném u správce daně Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště České Budějovice,

byl nárokován odpočet daně v celkové výši 5 624 286 Kč a vykázána daňová povinnost ve výši 1 106 610 Kč, ačkoliv skutečný nárok na odpočet daně měl dle zjištění být 3 417 450 Kč, neoprávněně byl tedy nárokován odpočet ve výši 2 206 836 Kč a výsledná daňová povinnost je

3 313 446 Kč, tedy výše uvedeným úmyslným společným jednáním vědomě zkrátili daň ve výši nejméně 2 206 836 Kč,

2) za zdaňovací období listopad 2014

kdy v přiznání k dani z přidané hodnoty ze dne 29. 12. 2014 za zdaňovací období listopad 2014, podaném u správce daně Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště České Budějovice,

byl nárokován odpočet daně v celkové výši 2 982 197 Kč a vykázána daňová povinnost ve výši 3 817 364 Kč, ačkoliv skutečný nárok na odpočet daně měl dle zjištění být 2 829 943 Kč, neoprávněně byl tedy nárokován odpočet ve výši 152 254 Kč a výsledná daňová povinnost je 3 969 618 Kč, tedy výše uvedeným úmyslným společným jednáním vědomě zkrátili daň ve výši nejméně 152 254 Kč,

3) za zdaňovací období prosinec 2014

kdy v přiznání k dani z přidané hodnoty ze dne 26. 1. 2015 za zdaňovací období prosinec 2014, podaném u správce daně Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště České Budějovice,

byl nárokován odpočet daně v celkové výši 8 969 476 Kč a vykázán nadměrný odpočet ve výši 842 189 Kč, ačkoliv skutečný nárok na odpočet daně měl dle zjištění být 4 543 252 Kč, neoprávněně byl tedy nárokován odpočet ve výši 4 426 224 Kč a výsledná daňová povinnost je 3 584 035 Kč, tedy výše uvedeným úmyslným společným jednáním vědomě vylákali vyplacení nadměrného odpočtu na dani ve výši 842 189 Kč a zkrátili daň ve výši nejméně 3 584 035 Kč,

4) za zdaňovací období leden 2015

kdy v přiznání k dani z přidané hodnoty ze dne 25. 2. 2015 za zdaňovací období leden 2015, podaném u správce daně Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště České Budějovice,

byl nárokován odpočet daně v celkové výši 5 893 818 Kč a vykázána daňová povinnost ve výši 2 888 659 Kč, ačkoliv skutečný nárok na odpočet daně měl dle zjištění být 5 558 258 Kč, neoprávněně byl tedy nárokován odpočet ve výši 335 560 Kč a výsledná daňová povinnost je 3 313 446 Kč, tedy výše uvedeným úmyslným společným jednáním vědomě zkrátili daň ve výši nejméně 335 560 Kč,

5) za zdaňovací období únor 2015

kdy v přiznání k dani z přidané hodnoty ze dne 21. 3. 2015 za zdaňovací období únor 2015, podaném u správce daně Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště České Budějovice,

byl nárokován odpočet daně v celkové výši 5 872 743 Kč a vykázán nadměrný odpočet ve výši 1 246 242 Kč, ačkoliv skutečný nárok na odpočet daně měl dle zjištění být 2 015 016 Kč, neoprávněně byl tedy nárokován odpočet ve výši 3 857 757 Kč a výsledná daňová povinnost je 2 611 515 Kč, tedy výše uvedeným úmyslným společným jednáním vědomě vylákali vyplacení nadměrného odpočtu na dani ve výši 1 246 242 Kč a zkrátili daň ve výši nejméně 2 611 485 Kč,

6) za zdaňovací období březen 2015

kdy v přiznání k dani z přidané hodnoty ze dne 21. 4. 2015 za zdaňovací období březen 2015, podaném u správce daně Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště České Budějovice,

byl nárokován odpočet daně v celkové výši 6 750 944 Kč a vykázán nadměrný odpočet ve výši 291 383 Kč, ačkoliv skutečný nárok na odpočet daně měl dle zjištění být 3 260 579 Kč, neoprávněně byl tedy nárokován odpočet ve výši 3 490 365 Kč (bez faktur společnosti SINMO

s.r.o., IČ: 25575490, neboť tato přijatá zdanitelná plnění jsou odpovídající skutečnosti) a výsledná daňová povinnost je 4 093 199 Kč, tedy výše uvedeným úmyslným společným jednáním vědomě vylákali vyplacení nadměrného odpočtu na dani ve výši 291 383 Kč a zkrátili daň ve výši nejméně 3 198 982 Kč,

7) za zdaňovací období duben 2015

kdy v přiznání k dani z přidané hodnoty ze dne 20. 5. 2015 za zdaňovací období duben 2015, podaném u správce daně Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště České Budějovice,

byl nárokován odpočet daně v celkové výši 10 104 643 Kč a vykázán nadměrný odpočet ve výši 1 157 512 Kč, ačkoliv skutečný nárok na odpočet daně měl dle zjištění být 5 175 273 Kč, neoprávněně byl tedy nárokován odpočet ve výši 4 929 370 Kč a výsledná daňová povinnost je 3 771 858 Kč, tedy výše uvedeným úmyslným společným jednáním vědomě vylákali vyplacení nadměrného odpočtu na dani ve výši 1 157 512 Kč a zkrátili daň ve výši nejméně 3 771 858 Kč

8) za zdaňovací období květen 2015

kdy v přiznání k dani z přidané hodnoty ze dne 23. 6. 2015 za zdaňovací období květen 2015, podaném u správce daně Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště České Budějovice,

byl nárokován odpočet daně v celkové výši 12 524 365 Kč a vykázán nadměrný odpočet ve výši 4 448 318 Kč, ačkoliv skutečný nárok na odpočet daně měl dle zjištění být 3 402 840 Kč, neoprávněně byl tedy nárokován odpočet ve výši 9 121 525 Kč a výsledná daňová povinnost je 4 673 207 Kč, tedy výše uvedeným úmyslným společným jednáním se vědomě pokusili vylákat vyplacení nadměrného odpočtu na dani ve výši 4 448 318 Kč, který správcem daně nebyl do současné doby vyplacen, a zkrátili daň ve výši nejméně 4 673 207 Kč,

9) za zdaňovací období červen 2015

kdy v přiznání k dani z přidané hodnoty ze dne 22. 7. 2015 za zdaňovací období červen 2015, podaném u správce daně Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště České Budějovice,

byl nárokován odpočet daně v celkové výši 9 953 297 Kč a vykázán nadměrný odpočet ve výši 2 441 851 Kč, ačkoliv skutečný nárok na odpočet daně měl dle zjištění být 3 402 840 Kč, neoprávněně byl tedy nárokován odpočet ve výši 6 032 200 Kč a výsledná daňová povinnost je 3 590 349 Kč, tedy výše uvedeným úmyslným společným jednáním se vědomě pokusili vylákat vyplacení nadměrného odpočtu na dani ve výši 2 441 851 Kč, který správcem daně nebyl do současné doby vyplacen a zkrátili daň ve výši nejméně 3 590 349 Kč,

10) za zdaňovací období červenec 2015

kdy v přiznání k dani z přidané hodnoty ze dne 19. 8. 2015 za zdaňovací období červenec 2015, podaném u správce daně Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště České Budějovice,

byl nárokován odpočet daně v celkové výši 6 821 866 Kč a vykázán nadměrný odpočet ve výši 1 052 802 Kč, ačkoliv skutečný nárok na odpočet daně měl dle zjištění být 2 477 168 Kč, neoprávněně byl tedy nárokován odpočet ve výši 4 344 698 Kč a výsledná daňová povinnost je 3 291 896 Kč, tedy výše uvedeným úmyslným společným jednáním se vědomě pokusili vylákat vyplacení nadměrného odpočtu na dani ve výši 1 052 802 Kč, který správcem daně nebyl do současné doby vyplacen a zkrátili daň ve výši nejméně 3 291 896 Kč,

11) za zdaňovací období srpen 2015

kdy v přiznání k dani z přidané hodnoty ze dne 21. 9. 2015 a v dodatečném přiznání k dani z přidané hodnoty ze dne 30. 9. 2015 za zdaňovací období srpen 2015, podaném u správce daně Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště České Budějovice,

byl nárokován odpočet daně v celkové výši 3 485 738 Kč a vykázána vlastní daňová povinnost ve výši 1 749 837 Kč, ačkoliv skutečný nárok na odpočet daně měl dle zjištění být 2 371 819 Kč, neoprávněně byl tedy nárokován odpočet ve výši 1 113 919 Kč a výsledná daňová povinnost je 2 863 756 Kč, tedy výše uvedeným úmyslným společným jednáním vědomě zkrátili daň ve výši nejméně 1 113 919 Kč,

12) za zdaňovací období září 2015

kdy v přiznání k dani z přidané hodnoty ze dne 21. 10. 2015 za zdaňovací období září 2015, podaném u správce daně Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště České Budějovice,

byl nárokován odpočet daně v celkové výši 3 916 015 Kč a vykázána vlastní daňová povinnost ve výši 3 332 785 Kč, ačkoliv skutečný nárok na odpočet daně měl dle zjištění být 3 742 264 Kč, neoprávněně byl tedy nárokován odpočet ve výši 173 751 Kč a výsledná daňová povinnost je 3 506 536 Kč, tedy výše uvedeným úmyslným společným jednáním vědomě zkrátili daň ve výši nejméně 173 751 Kč,

13) za zdaňovací období říjen 2015

kdy v přiznání k dani z přidané hodnoty ze dne 24. 11. 2015 za zdaňovací období říjen 2015, podaném u správce daně Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště České Budějovice,

byl nárokován odpočet daně v celkové výši 9 043 174 Kč a vykázán nadměrný odpočet ve výši 2 607 164 Kč, ačkoliv skutečný nárok na odpočet daně měl dle zjištění být 3 557 359 Kč, neoprávněně byl tedy nárokován odpočet ve výši 5 485 815 Kč a výsledná daňová povinnost je 2 878 651 Kč, tedy výše uvedeným úmyslným společným jednáním se vědomě pokusili vylákat vyplacení nadměrného odpočtu na dani ve výši 2 607 164 Kč, který správcem daně nebyl do současné doby vyplacen, a zkrátili daň ve výši nejméně 2 878 651 Kč,

14) za zdaňovací období listopad 2015

kdy v přiznání k dani z přidané hodnoty ze dne 17. 12. 2015 za zdaňovací období listopad 2015, podaném u správce daně Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště České Budějovice,

byl nárokován odpočet daně v celkové výši 10 703 854 Kč a vykázána vlastní daňová povinnost ve výši 176 228 Kč, ačkoliv skutečný nárok na odpočet daně měl dle zjištění být 6 846 020 Kč, neoprávněně byl tedy nárokován odpočet ve výši 3 857 834 Kč a výsledná daňová povinnost je 4 034 062 Kč, tedy výše uvedeným úmyslným společným jednáním vědomě zkrátili daň ve výši nejméně 3 857 834 Kč,

15) za zdaňovací období prosinec 2015

kdy v přiznání k dani z přidané hodnoty ze dne 20. 1. 2016 za zdaňovací období prosinec 2015, podaném u správce daně Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště České Budějovice,

byl nárokován odpočet daně v celkové výši 8 227 933 Kč a vykázána vlastní daňová povinnost ve výši 152 744 Kč, ačkoliv skutečný nárok na odpočet daně měl dle zjištění být 5 035 582 Kč, neoprávněně byl tedy nárokován odpočet ve výši 3 192 351 Kč a výsledná daňová povinnost je 3 345 095 Kč, tedy výše uvedeným úmyslným společným jednáním vědomě zkrátili daň ve výši nejméně 3 192 351 Kč,

celkem tak zkrátili daň ke škodě České republiky, zastoupené Finančním úřadem pro Jihočeský kraj, IČ 00006882, se sídlem Mánesova 3a, České Budějovice v rozsahu xanon-244x, vylákali výhodu na dani v podobě nadměrného odpočtu DPH v rozsahu 3 537 326 Kč a pokusili se vylákat výhodu na dani v podobě nadměrného odpočtu DPH v rozsahu 10 550 135 Kč

tedy

společným jednáním jednak ve velkém rozsahu zkrátili daň, vylákali výhodu na dani a spáchali tento čin nejméně se dvěma osobami, jednak se dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, jehož se dopustili v úmyslu vylákat výhodu na dani nejméně se dvěma osobami, když k dokonání trestného činu nedošlo

tím spáchali

zvláště závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku, dílem dokonány (bod 1) - 7), 11), 12), 14), 15)), dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku (bod 8), 9), 10), 13)), spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku

a odsuzují se

obžalovaný [jméno] [příjmení]

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) roky.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 4 (čtyř) roků.

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 300 (tři sta) denních sazeb po 5 000 (pět tisíc) Kč, celkem tedy 1 500 000 (jeden milion pět set tisíc) Kč.

Podle § 68 odst. 5 trestního zákoníku soud stanoví, že peněžitý trest bude zaplacen v 40 pravidelných měsíčních splátkách, když výši jedné peněžité splátky stanovuje na částku 37.500 Kč, která je splatná vždy ke každému 15. dni v měsíci, počínaje měsícem následujícím po měsíci, v němž nabyde ve vztahu k obžalovanému právní moci tento rozsudek. Výhoda splátek peněžitého trestu odpadá, jestliže obžalovaný nezaplatí dílčí splátku včas.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu 5 (pět) roků.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to mobilního telefonu zn. Apple iPhone, IMEI: [číslo].

obžalovaný [jméno] [příjmení]

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) roky.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pět) roků.

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 300 (třista) denních sazeb po 1.650 (jeden tisíc šest set padesát) Kč, celkem tedy 495.000 (čtyři sta devadesát pět tisíc) Kč.

Podle § 68 odst. 5 trestního zákoníku soud stanoví, že peněžitý trest bude zaplacen v 40 pravidelných měsíčních splátkách, když výši jedné peněžité splátky stanovuje na částku 12.375 Kč,

kteřá je splatná vřdy ke kařžděmu 15. dni v měsíci, počinaje měsícem následujícím po měsíci, v němř nabyde ve vztahu k obřalovaněmu právní moci tento rozsudek. Výhoda splátek peněřžitého trestu odpadá, jestliře obřalovaný nezaplatí dílčí splátku včas.

Podle ř 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obřalovaněmu ukládá trest propadnutí věci, a to mobilního telefonu Blackberry, IMEI [číslo].

Odůvodnění:

1. Obřalovaní [jměno] [přijmení] a [jměno] [přijmení] v této věci prohlásili, ře jsou vinnými spácháním skutku uvedeného v obřalobě, a ře souhlasí s právní kvalifikací skutku uvedenou v obřalobě. Soud následně rozhodl, ře jejich prohlášení viny přijímá a tím pádem dokazování v rozsahu, v němř obřalovaní prohlásili vinu, neprovede. Vřhledem k tomu, ře obřalovaní prohlásili vinu v plném rozsahu, nebylo dokazování ve vztahu k jejich osobám prováděno ani částečně. Z výře uvedených důvodů není v odůvodnění rozhodnutí proveden rozbor skutkového stavu a užitě právní kvalifikace, neboť tyto byly ve vztahu k dvěma výře jmenovaným obřalovaným učiněny nespornými v celém rozsahu podané obřaloby.

2. Při úvahách o trestu, který bude obřalovaným ulořen, vycházel soud z ř 38 trestního zákoníku a při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obřalovaných. Zohlednil rovněž dosavadní způsob jejich řivota, jejich chování po činu, a rovněž účinky a důsledky, které lze očekávat od trestu pro jejich budoucí řivot. Dále se zabýval okolnostmi, za kterých byl čin spáchan, mírou zavinění obřalovaných, jejich pohnutkou a cílem. Povahu a závažnost trestného činu pak soud posuzoval zejména z pohledu významu chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobu provedení činu a jeho následků.

3. Protiprávní jednání obřalovaných považuje soud za velmi společensky řkodlivé. Soud nemohl přehlédnout, ře se jedná o jednání sofistikované, spáchané po předchozím uváření (ř 42 písm. a) trestního zákoníku). Naopak ve prospěch obřalovaných je nutno v souladu s ustanovením ř 41 písm. p) vyhodnotit skutečnost, ře dosud nebyli soudně trestáni ani postihováni v přestupkovém řízení a předmětné protiprávní jednání tak bylo zcela výjimečným excesem z jinak dlouhodobého řádného způsobu řivota. S ohledem na ustanovení ř 39 odst. 3 trestního zákoníku musel soud ku prospěchu obřalovaných vyhodnotit také delší dobu, která uplynula od spáchaní trestného činu.

4. Soud v dané věci přistoupil k aplikaci ustanovení o mimořádném sníření trestu odnětí svobody dle ř 58 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku. To stanoví, ře pokud má soud za to, ře vřhledem k poměrům pachatele a povaze jím spáchané trestné činnosti lze dosáhnout jeho nápravy i trestem kratřšího trvání, může snířit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby téř tehdy, pokud odsuzuje pachatele, který prohlásil svoji vinu.

5. Ke splnění podmínek pro užití shora specifikovaného postupu lze uvést následující: Pokud se jedná o obřalovaného [jměno] [přijmení], při posuzování možnosti aplikace výře citovaného ustanovení, musel soud pečlivě vyhodnotit povahu spáchané trestné činnosti. Ustanovení ř 240 trestního zákoníku chrání zájem státu na správném vyměření povinné platby v podobě daně (jak je tomu v tomto projednávaném případě), dále také cla, pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, pojistného na úrazové pojiřtění, pojistného na zdravotní pojiřtění, poplatku nebo jiné podobné povinné platby, a na příjmech z těchto povinných plateb, z kterých je financována činnost státu, krajů a obcí a jiné činnosti vykonávané ve veřejném zájmu, zejména léčebná péče a sociální zabezpečení. Jak bylo zjiřtěno z důkazních prostředků obsařených ve spisovém materiálu, obřalovaný [jměno] [přijmení] uhradil správci daně částku 36 877 061 Kč, která byla v přípravném řízení stanovena jako náhradní hodnota za výnos z prověřované trestné činnosti. Tato částka téměř pokrývá řkodu vzniklou zkrácením daně, v rozsahu, v němř byla později zjiřtěna znaleckým posudkem a vycíslena v obřalobě. On sám tedy zaplatil téměř celou výří řkody, která měla dle obřaloby vzniknout v příčinné souvislosti s jednáním dalších pěti osob. Tímto

jeho krokem byl eliminován negativní dopad na příjmovou stránku veřejných rozpočtů a byl tak fakticky napraven škodlivý následek vzniklý trestnou činností. Samotná úhrada škody je polehčující okolností dle § 41 písm. j) trestního zákoníku. V tomto případě však s ohledem na výši zaplacené sumy značí i to, že sebereflexe vyjádřená prostřednictvím institutu prohlášení viny není pouhou proklamací, neboť obžalovaným vynaložená výše finančních prostředků je skutečně enormní. V dané souvislosti nelze přehlédnout to, že ze strany obžalovaného byl tento krok učiněn dobrovolně více než šest měsíců před zahájením jeho trestního stíhání v projednávané trestní věci. Obžalovaný naplnil i druhou podmínku pro užití výše uvedeného ustanovení, když ve smyslu ustanovení § 206c trestního řádu prohlásil, že je vinný spácháním skutku uvedeného v obžalobě. Pokud tyto skutečnosti dá soud do kontextu s výše popsányi polehčujícími okolnostmi, je dle jeho názoru na místě přistoupit k užití shora specifikovaného institutu, a to i s ohledem na výrazně nepříznivý zdravotní stav obžalovaného, který byl prokázán předloženými lékařskými zprávami.

6. Důvody pro postup dle § 58 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku jsou dány i u obžalovaného [jméno] [příjmení]. Jmenovaný dle ustanovení § 206c trestního řádu prohlásil, že je vinný spácháním skutku uvedeného v obžalobě, z čehož je zřejmé, že i on získal náhled na své předchozí protiprávní jednání. Nad rámec toho se, byť ve stručné podobě, vyjádřil k věci samotné a ve smyslu ustanovení § 206c odst. 6 trestního řádu také k účasti ostatních obžalovaných na skutku, ohledně něhož prohlásil vinu. Takovéto informace mohou významným způsobem přispět k objasnění věci, zejména role jednotlivých osob či jimi vedených obchodních korporací. U tohoto obžalovaného bylo z hlediska ukládaného trestu zohledněno i to, že se jedná o osobu v zaměstnaneckém poměru, která z povahy pracovněprávního vztahu nedisponovala žádnými rozhodovacími pravomocemi.

7. Za této situace s přihlédnutím ke všem shora uvedeným okolnostem uložil soud obžalovaným trest odnětí svobody v trvání tří let. Současně dospěl k závěru, že výkon tohoto trestu je možno podmíněně odložit. Zkušební doba byla u [jméno] [příjmení] uložena v maximální výměře, u [jméno] [příjmení] s ohledem na současné uložení vysokého peněžitého trestu a dlouhodobého trestu zákazu činnosti mírně pod horní hranici.

8. Oběma obžalovaným byl dále uložen peněžitý trest. Soud je přesvědčen, že s ohledem na charakter trestné činnosti a způsob jednání obžalovaných je uložení tohoto trestu zcela na místě. Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku soud tento trest ukládá v případech, kdy pachatel úmyslným trestným činem získal nebo se snažil získat majetkový prospěch. V daném případě jsou splněny obě výše zmíněné podmínky. Pokud jde o stanovení počtu denních sazeb, hodnotil soud povahu a závažnost spáchaného trestného činu a výši získaného nebo zamýšleného majetkového prospěchu. Závažnosti a společenské škodlivosti předmětného protiprávního jednání odpovídá dle názoru soudu stanovení trestu ve výměře 300 denních sazeb. Konkrétní výši jedné denní sazby peněžitého trestu stanovil soud se zřetelem k osobním a majetkovým poměrům pachatele. Denní sazba byla u obžalovaného [jméno] [příjmení] stanovena v částce 5 000 Kč, u obžalovaného [jméno] [příjmení] v částce 1 650 Kč.

9. S ohledem na výši peněžitého trestu a osobní poměry obžalovaných, rozhodl, že tento bude zaplacen v 40 pravidelných měsíčních splátkách, přičemž výhoda splátek peněžitého trestu odpadá, jestliže obžalovaní nezaplatí dílčí splátku včas.

10. U obžalovaného [jméno] [příjmení] soud zároveň považuje za důležité zamezit obdobnému jednání obžalovaného do budoucna. Nástrojem k tomu užitým je trest zákazu činnosti, který je adekvátním opatřením k eliminaci toho, aby obžalovaný ve funkci statutárního orgánu poškodil příjmovou stránku rozpočtu České republiky. Z tohoto důvodu byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, včetně jejich zastupování na základě plné moci, na dobu pět let.

11. Oběma obžalovaným byl uložen trest propadnutí věci, konkrétně mobilních telefonů, které náleží obžalovaným a je možno označit je za věci, které byly užity ke spáchání trestného činu, a jsou tedy ve smyslu ustanovení § 135a trestního zákoníku tzv. nástrojem trestné činnosti.

12. Výše uvedenou kombinaci trestů považuje vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem krajský soud za adekvátní, reflektující veškeré aspekty rozhodné pro ukládání trestu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 252 tr. ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci nebo zabránění části majetku, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr.ř.). Práva na podání odvolání nemůže účinně užít ten, kdo se jej již výslovně vzdal.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

České Budějovice 7. září 2021

JUDr. Milan Kučera Ph.D.
předsedkyně senátu